

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124295601
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124295601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Renáty Krajčiovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s. r. o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného spoločnosťou: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 456,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 51C/67/2024-109 zo dňa 4. novembra 2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 51C/67/2024-152 zo dňa 21. januára 2025 (jeho výrokom I.), takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 51C/67/2024-109 zo dňa 4. novembra 2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 51C/67/2024-152 zo dňa 21. januára 2025 (jeho výrokom I.) potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 456,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 456,00 eur od 01.03.2024 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že nárok žalobcu uplatňovaný v prejednávacom prípade sa odvíja od ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“), ako aj ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že dňa 13.12.2023 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., značky Volvo V60, EČV: E. XXX F.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Poškodený si počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo zn. Seat Arona, EČV:

E. XXX G. v rozsahu 17 dní, a to v období od 16.01.2024 do 01.02.2024. Po skončení doby nájmu prenajíateľ vystavil nájomcovi faktúru č. 01242024 splatnú dňa 16.02.2024

za prenájom náhradného vozidla v trvaní 17 dní pri dennom nájmomnom vo výške 57,00 eur s DPH/deň spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla

vo výške 50,00 eur, spolu vo výške 1.019,00 eur s DPH. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 01.02.2024 poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil na žalobcu za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.019,00 eur s DPH z titulu poistného plnenia,

ktorá odplata zodpovedá výške sumy vyfakturovanej faktúrou č. 01242024. Podľa čl. 5 tejto zmluvy vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky)

a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítali s tým, že žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 01.02.2024. Následne si žalobca

u žalovaného listom zo dňa 01.02.2024 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Listom zo dňa 01.02.2024, označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“, žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poskytne poistné plnenie vo výške 3.604,07 eur za opravu poškodeného vozidla, ktoré plnenie bolo poukázané na účet autoservisu. Pokiaľ sa týka nájomného za náhradné motorové vozidlo, žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie

len vo výške 563,00 eur, ktoré predstavuje priznanie poistného krátené o sumu 456,00 eur, keďže len v uvedenom rozsahu žalovaný považoval nájom náhradného vozidla za účelný a nevyhnutný. Tvrdil, že nájomné vo výške 563,00 eur, ktoré predstavuje priznanie poistného len za 9 dní, zahŕňa čas na opravu vozidla zohľadňujúci technické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Zároveň žalovaný v priebehu konania nespochybnil dennú výšku nájomného ani jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Následne žalovaný priznané poistné plnenie vo výške 563,00 eur poukázal na bankový účet žalobcu.

3. Pri rozhodovaní tohto sporu okresný súd vychádzal z ust. § 524, § 525, § 526, § 442 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 4 ods. 1 a 2, § 11 ods. 6, 7 a 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“).

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v tomto spore riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky nájmu od 16.01.2024 do 01.02.2024. Uviedol, že poškodený bol obmedzený vo svojom práve užívať vlastné vozidlo, a preto bolo jeho právom zabezpečiť si iné (náhradné) vozidlo na nevyhnutnú dobu, t. j. dobu počas vykonávania opravy jeho vozidla. Poškodený si svoju povinnosť promptne splnil a poškodené motorové vozidlo odovzdal do opravy. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Vozidlo si dal poškodený opraviť v autoservise FINAL-CD premium s.r.o. dňa 16.01.2024 a v ten istý deň si prenajal náhradné vozidlo u žalobcu. Tým je preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo pri dopravnej nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol ďalej svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže poškodený bol ale nútený vozidlo odovzdať na opravu v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo. Z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu, že nemal

k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a náhradné vozidlo nevyhnutne potreboval.

5. Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Žalovaný argumentoval tým, že ním priznaná doba zapožičania korešponduje s časom potrebným na opravu vozidla zohľadňujúcim technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, a teda nájom náhradného vozidla nie je účelný v trvaní 17 dní. Zároveň predložil do spisu odborné vyjadrenie znalca, podľa ktorého oprava dokonca mala trvať iba v rozsahu 8 až 11 pracovných dní. V danej súvislosti konajúci súd akcentoval, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by mal poškodený akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Naopak z Dotazníka pre poškodeného predloženého žalovaným vyplývalo, že poškodený sa so servisom vopred dohodol na presnom dátume, kedy odovzdá svoje vozidlo do servisu. Z vyjadrenia servisu zároveň vyplývalo, že v priebehu opravy vyvstala potreba objednať náhradné diely, ktoré boli dodané dňa 29.01.2024 a oprava vozidla bola ukončená dňa 30.01.2024, teda v nasledujúci deň. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola účtovaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody, dopravnou nehodou. Okrem toho nie je zrejmé, prečo by práve poškodený mal na svoju ťarchu znášať to, že oprava vozidla poškodeného poisťovňou žalovaného v ním zazmluvnenom autoservise trvala podľa jeho názoru neprimerane dlho. Nie je predsa možné od poškodeného vyžadovať, aby v situácii, do ktorej sa dostal vinou klienta žalovaného, bol nútený hľadať autoservis s najrýchlejšou opravou, resp. najnižšími cenami. Navyše odborné vyjadrenie znalca

predložené žalovaným (podľa ktorého oprava poškodeného vozidla mala trvať 8 až 11 pracovných dní), konštatovalo výlučne potrebnú dobu opravy, no nezohľadnilo individuálne okolnosti prejednávanej veci. Žalovaný teda vo vzťahu k ním svojvoľne krátenej dĺžke doby nájmu neunesol dôkazné bremeno v spore. Je totiž nesporné, že pri každej oprave automobilu sú určité špecifiká, prinajmenšom nie je možné žiadať od autoservisu, aby mal k dispozícii na sklade náhradné diely na všetky motorové vozidlá, ktoré má opravovať a nemožno paušálne a všeobecne podľa typu vozidla a zaznamenaného poškodenia určiť dĺžku opravy vozidla, ktorá by bola primeraná. Je potrebné vziať do úvahy, že autoservis neopravuje v danom čase výlučne jediné vozidlo (vozidlo poškodeného) - má ich viac, dĺžka opravy je tak závislá od dodania náhradných dielov, obsadenosti autoservisu, od počtu pracovníkov autoservisu.

6. Nadväzne okresný súd uzavrel, že za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote (čo konštatoval i Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024). V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Poškodený v prípade platnej poisťnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, podľa ktorého k zmene postavenia na strane poškodeného nedochádza už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho vozidla, ale k tomu dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu.

7. Za účelnú dobu nájmu je preto potrebné v okolnostiach prejednávanej veci potrebné považovať moment, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému t. j. od 16.01.2024 do 01.02.2024, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti nepredĺžil poškodený svojím úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou, čo v danom prípade nebolo preukázané.

8. V súdenom prípade bola oprava vozidla ukončená dňa 30.01.2024, čo vyplýva z predloženej faktúry. Z predloženého krycieho listu vystaveného žalovaným vyplýva, že poisťovňa ukončila šetrenie poisťnej udalosti dňa 01.02.2024. Keďže poškodený si prevzal vozidlo z autoservisu v deň doručenia krycieho listu 01.02.2024 a zároveň v ten istý deň žalobcovi odovzdal prenajaté vozidlo, prvoinštančný súd dospel k záveru, že celá doba nájmu náhradného vozidla bola účelná a náklady na prenájom náhradného vozidla boli vynaložené účelne a v príčinnej súvislosti so vznikom škody/dopravnou nehodnou spôsobenou poistencom žalovaného. V danej súvislosti okresný súd dodal, že poškodený nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom skôr, než mu je doručený krycí list z poisťovne. Vystavenie krycieho listu je v zaužívej praxi nevyhnutnosťou, bez ktorej opravené vozidlo servis neodovzdá. Dňom vystavenia krycieho listu mohol poškodený prevziať vozidlo do svojej dispozície a teda ho aj reálne užívať. Nemožno požadovať od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a na zabezpečenie obvyklého a zaužívaného spôsobu fungovania si prenajal náhradné vozidlo, aby vopred uhradil sumu pomerne vysokú za opravu vozidla, pokiaľ toto plnenie malo byť kryté poisťným plnením, a potom následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. schopnosti uhradiť cenu opravy, nečakajúc na doručenie krycieho listu. Súd považuje za potrebné poukázať, že cena opravy v prejednávanej veci predstavovala sumu 3.604,07 eur. Nie je možné dôvodne predpokladať, že ide o sumu finančných prostriedkov, ktoré sú poškodenému bežne dostupné (v hotovosti, resp. na bežnom účte a pod.) a mohol by takouto sumou voľne disponovať - uhradiť cenu opravy, nečakajúc na pomoc poisťovne, bez toho, aby obmedzil uspokojovanie svojich bežných potrieb. V konaní však nebolo žalovaným tvrdený ani preukázaný opak. Okrem toho, je všeobecne známou obchodnou praxou, že v prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom autoservisu ako náhrada úhrady faktúry sa využíva krycí list. Krycí list sa používa pri poisťnej udalosti a tento vystavuje poisťovňa po poisťnej udalosti voči zmluvnej opravovni, aby opravovňa mala istotu, že dostane svoje peniaze a môže bez zábran vydať vozidlo po oprave zákazníkovi. Krycí list bol vystavený žalovaným až dňa 01.02.2024, pričom poisťné plnenie malo byť v zmysle krycieho listu poukázané priamo na účet autoservisu.

9. Záverom súd prvej inštancie zdôraznil, že poškodený prenájomom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poisťnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poisťnej udalosti, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla

a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Nebolo by preto spravodlivé, aby pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla bolo plnenie poisťovne poškodenému/resp. jeho právnomu nástupcovi podmieňované splnením ďalších podmienok, nevyplývajúcich zo zákona.

10. K samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenou prevádzkou motorového vozidla uviedol Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 11Co/67/2024 zo dňa 31.07.2024: „Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať.“

11. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úroky z omeškania tak, že od nasledujúceho dňa po skončení šetrenia poisťovnej udalosti 14.02.2024 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 29.02.2024. Tento jeho nárok vyplýva z ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. s použitím § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania, t. j. vo výške 9,5 % ročne z priznanej sumy. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v plnej uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - zníženú o 456,00 eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. Súd v tomto smere poukázal aj na rozsudky Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/13/2018 zo dňa 05.02.2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/153/2020 zo dňa 10.02.2021.

12. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v tomto spore v celom rozsahu úspešný, priznal nárok na ich náhradu voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v lehote 60 dní samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Opravným uznesením Okresného súdu Žilina (jeho prvým výrokom) č. k. 51C/67/2024-152 zo dňa 21.01.2025 súd prvej inštancie v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, konkrétne v jeho záhlaví, opravil výšku žalovanej istiny z nesprávne uvedenej sumy 880,00 eur na správnu sumu 456,00 eur s príslušenstvom. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.02.2025.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, a súčasne prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania; alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP].

16. Zhodne s argumentáciou v rámci procesnej obrany v konaní na súde prvej inštancie žalovaný rozporoval neprimerane dlhú dobu prenájomu náhradného vozidla, ktorá sa viazala na dobu, pokiaľ sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise. Prenájom náhradného vozidla trval od 16.01.2024 do 01.02.2024 (t. j. 17 dní), denné nájomné bolo dojednané

vo výške 57,00 eur s DPH, faktúra za prenájom bola vo výške 1.019,00 eur s DPH spolu s poplatkom za pristavenie vozidla vo výške 50,00 eur s DPH. V procese likvidácie poisťnej udalosti žalovaný uznal ako oprávnený prenájom vozidla za 9 dní, za ktoré aj žalobcovi poskytol plnenie vo výške 563,00 eur, t. j. nájomné vo výške 513,00 eur (57,00 x 9 dní) spolu s poplatkom za pristavenie vozidla vo výške 50,00 eur s DPH, t. j. celkom sumu 563,00 eur. Priznaný rozdiel vo výške 456,00 eur, t. j. 8 dní prenájmu, je predmetom tohto súdneho konania. Sumu prenájmu náhradného vozidla žalovaný rozdelil na dobu, pokým podľa jeho názoru mala trvať účelne vykonaná oprava poškodeného vozidla, t. j. 16.01.2024 do 24.01.2024. Keďže prenájom motorového vozidla trval až do dňa 01.02.2024, počnúc 10. dňom nájmu nezodpovedá účelnej oprave vozidla, pretože nezohľadňuje technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Jedná sa teda o obdobie od 25.01.2024 do 01.02.2024, kedy bol autoservisu doručený krycí list z poisťovne (od žalovaného) a kedy si poškodený dňa 01.02.2024 svoje opravené motorové vozidlo prevzal po ukončení opravy dňa 30.01.2024. Žalovaný teda v tomto spore namieta neúčelnosť doby nájmu, keďže podľa jeho názoru oprava poškodeného motorového vozidla aj podľa pripojeného odborného vyjadrenia H. I. C., znalca z odboru cestná doprava, technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej premávke a odhadu cestných vozidiel vyplýva, že vzhľadom k celkovému priebehu procesu opravy predmetného vozidla Volvo V60 v autoopravovni (k času opravy je nutné pripočítať čas

na prijatie vozidla, obhliadku vozidla, nepojazdnosť vozidla objednanie dielov a pod.) je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 8 až 11 pracovných dní. Vzhľadom na reálnu dĺžku samotnej opravy je v uvedenom čase aj výrazná časová rezerva na ďalšie úkony popisované v texte odborného vyjadrenia aj s prijatím vozidla do servisu či dodania náhradných dielov. Žalovaný teda čas opravy poškodeného vozidla (ktorému musí zodpovedať aj dĺžka nájmu náhradného vozidla) stanovil s prihliadnutím na technologické postupy uvádzané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného pri poskytovaní súčinnosti. Zotrvával na tvrdení, že je neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Žalovaný plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou súdnou praxou. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, v zmysle ktorého „Poškodený je oprávnený vybrať si servis/opravovňu, v ktorom si nechá poškodené vozidlo opraviť, sám zväží pri voľbe opravovne/servisu práve všetky ním uvádzané okolnosti, ktoré majú vplyv na dĺžku opravy poškodeného vozidla. Poškodený následne, keď si zvolí servis, v ktorom si nechá opraviť poškodené motorové vozidlo, nesie riziko, že mu nebude právo z dôvodu dlhotrvajúcej opravy vlastného vozidla preplatená uplatnená náhrada za prenájom náhradného vozidla, pokiaľ si náhradné vozidlo na čas vykonávania opravy poškodeného vozidla zabezpečí. Na úkor škodcu a na jeho náklady, v tomto prípade poisťovne, nemôžu v žiadnom prípade byť prenesené objektívne faktory, ako napríklad počet iných objednávok vo vybranom servise, konanie pracovníkov opravovne, personálne vybavenie a technická vybavenosť servisu a iné, keď škodca (poisťovňa) nemá možnosť výberu servisu a technická vybavenosť servisu poškodeným (žalobcom) nijakým spôsobom ovplyvniť. Práve žalobca pri výbere servisu tieto okolnosti, ktoré sú predvídateľné, má pri výbere servisu zväžiť a vybrať servis, ktorý vykoná opravu poškodenia vozidla v čo najkratšom čase, resp. dohodnúť sa na prednostnom vybavení opravy.“

17. Skutočnosť, že v posudzovanom prípade bola potrebná oprava poškodeného vozidla, nie je v rozpore s faktom, že táto oprava trvala nepomerne dlho. Opravné úkony boli autoservisom fakturované v trvaní 11,1 hodín prác. Aj pri zohľadnení doby obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla je ďalších 8 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. Vozidlo bolo umiestnené v servise navyše ešte 2 dni po skončení opravy. Spolu tak bolo vozidlo v servise 8 dní nad rámec primeranej doby opravy odporúčanej výrobcom. V danom prípade podľa názoru žalovaného neboli v tomto spore žiadnym spôsobom preukázané dôvody, ktoré by opodstatňovali uvedenú dĺžku opravy poškodeného vozidla. Žalobcovi nič nebráni, aby sa so servisom dohodol na takom termíne opravy, aby boli vylúčené neodôvodnené prestoje na strane autoservisu. Z Dotazníka pre poškodeného totiž vyplynulo, že poškodené motorové vozidlo bolo po škodovej udalosti plne pojazdné, pričom poškodený svoje vozidlo po nehode využíval a najazdil na ňom približne 700 km.

18. Ak aj z Dotazníka pre poškodeného vyplýva, že poškodený sa so servisom dohodol

na dátume, kedy odovzdá svoje vozidlo do servisu, je zrejme, že k ďalším úkonom servisu došlo nepochybne oveľa neskôr. Z vyjadrenia autoservisu FINAL-CD premium, s.r.o., ktoré je súčasťou spisu, vyplýva, že žalovaný tomuto autoservisu odovzdal poškodené motorové vozidlo na opravu dňa 16.01.2024 s poškodením na ľavej časti vozidla. Vzhľadom na technickú kapacitu servisu a skutočnosť, že počas opravy vozidla vznikla potreba objednania náhradných dielov, a to dňa 26.01.2024, ktoré boli servisu následne dodané dňa 29.01.2024, aj z dôvodu maximálnej vyťaženia personálneho obsadenia servisu, mal za to, že oprava prebehla v štandardnom režime. Dĺžku opravy teda považoval za adekvátnu s ohľadom na jej rozsah a technickú náročnosť s tým, že oprava vozidla bola ukončená dňa 30.01.2024 vystavením faktúry. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že autoservis síce prijal poškodené motorové vozidlo do opravy dňa 16.01.2024, ale náhradné diely na jeho opravu objednal až dňa 26.01.2024, čo je podľa názoru žalovaného zrejme neodôvodnený prestoj na strane autoservisu. Odvolateľ prezentoval názor, že pokiaľ servis nevie vykonať opravu vozidla vo výrobcov stanovených termínoch, či už z kapacitných alebo akýchkoľvek iných dôvodov a v súvislosti s jeho činnosťou vzniknú na jeho strane neodôvodnené prestoje, nemôže byť škoda, ktorá následne vznikne z týchto dôvodov, prenesená automaticky na žalovaného. Nejde v danom prípade o príčinnú súvislosť takejto škody so škodovou udalosťou zo dňa 13.12.2023. Za takú škodu, ktorá týmto spôsobom vznikne, má zodpovedať autoservis. Žalovanému je zrejme, že autoservis nemá na sklade náhradné diely na všetky motorové vozidlá, preto pri priznaní primeranej doby nájmu tento čas na objednanie náhradných dielov zohľadňuje, avšak v tomto prípade prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil. Bremeno zodpovednosti za postup servisu totiž teda nemôže byť presunuté na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijako nevedel ovplyvniť, a to ani v prípade, že sa jedná o zmluvný servis, keďže táto skutočnosť neznamena, žeby žalovaný mohol nejako ovplyvňovať a zasahovať do dĺžky opravy motorového vozidla. Žalovaný totiž nedisponuje takými personálnymi kapacitami, aby mohol sledovať dĺžku každej jednej opravy, ktorá je vykonávaná a následne ju priebežne voči autoservisu namietat. Nie je to objektívne možné. Nemožno opomenúť ani to, že je to práve autoservis, ktorý má vykonať opravu v primeranom čase vzhľadom na technológiu opravy udávanú výrobcov. Okresný súd fakticky zbavil autoservis akejkoľvek zodpovednosti za vykonanie opravy v primeranom čase. Priznaná dĺžka nájmu v zmysle kritérií uvádzaných žalovaným pri likvidácii poisťovnej udalosti teda zodpovedá obdobiu 9 dní opravy a tomu príslušajúcej dobe trvania prenájmu. Zároveň žalovaný akcentoval, že v tomto spore v rámci svojej procesnej obrany netvrdil, že by mal poškodený vyhľadávať autoservis s najrýchlejšou dobou opravy, resp. s najnižšími cenami. Poukázal len na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/131/2019, z ktorého citoval. Napokon aj Mestský súd Bratislava IV v rozsudku sp. zn. 52C/36/2024 zo dňa 03.10.2024 uviedol, že tvrdenia servisu, že pri oprave nie je možné ovplyvniť dodanie náhradných dielov a vyťaženosť servisu, resp. kapacitu personálu, bez ďalších skutkových okolností nie je možné potvrdiť ani vyvrátiť. Každopádne však tieto okolnosti nemôžu ísť na ľarchu škodcu, resp. na ľarchu žalovaného ako poisťovateľa škodcu. Medzi týmito subjektívnymi okolnosťami na strane servisu (ktorý si poškodený dobrovoľne vybral v rámci pravidiel slobodného trhu) a porušením povinnosti na strane škodcu (resp. samotnou škodovou udalosťou) totiž neexistuje žiadna príčinná súvislosť (vzťah príčiny a následku ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu). Konajúci súd sa v tejto súvislosti síce stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že poškodený nie je povinný vybrať si najlacnejšiu a ani najrýchlejšiu opravovňu, avšak náklady na opravu a doba opravy nesmú vybočiť z bežných rámcov (primeraná doba opravy a primeraná cena v danom mieste a čase). Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že škodca (alebo jeho poisťovateľ) je povinný zaplatiť náhradu za prenájom náhradného vozidla za akúkoľvek dobu prenájmu, pokiaľ by prenájom trval po dobu opravy poškodeného vozidla. Napokon aj Národná banka Slovenska vo svojom stanovisku uviedla, že žalovaný nie je povinný nahradiť poškodenému neprimerane dlhé obdobie využívania náhradného vozidla. Žalovaný v štádiu prvoinštančného konania na preukázanie svojich tvrdení predložil konajúcejmu súdu odborné vyjadrenie, znalecký úkon č. 202402179634 103/2024 vypracované H. I. C., znalcom z odboru doprava cestná, ktorý vo svojich záveroch konštatoval, že vzhľadom k celkovému priebehu procesu opravy predmetného vozidla Volvo V60 v autoopravovni (k času opravy je nutné pripočítat čas na prijatie vozidla, obhliadku vozidla, nepojazdnosť vozidla, objednanie dielov a podobne) je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 8 až 11 pracovných dní. Vzhľadom na reálnu dĺžku samotnej opravy je v uvedenom čase aj výrazná časová rezerva na ďalšie úkony popisované v texte odborného vyjadrenia aj s prijatím vozidla do servisu či dodania náhradných dielov. V posudkovej časti znalec v odbornom vyjadrení uviedol, že na základe uvedených informácií je tak možné uvažovať s tým, že oprava vozidla Volvo V60 v súvislosti s poškodením pri škodovej udalosti bude trvať maximálne 3 až 6 pracovných dní, kde k prihladnutím k bežným pracovným procesom v servise je možné z technického hľadiska

akceptovať dlhší čas opravy vozidla, ktorý pokryje všetky uvedené časy, kde jednotlivé časy sa ale samozrejme môžu aj prekryvať s vplyvom na výsledný celkový čas. Vzhľadom na skutočnosti uvedené vo vyjadrení je možné čas priamo opravy navýšiť približne o 5 pracovných dní a celkový čas opravy tak stanoviť v rozsahu 8 až 11 pracovných dní, v ktorom čase je už aj tak zohľadnená výrazná časová rezerva na ďalšie úkony popísané vyššie. Súčasne znalec uviedol, že pri vyššie uvedených časoch sa uvažuje s využitím jedného pracovníka servisu pre všetky vyššie popísané úkony, ale viaceré úkony je možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah opravy skrátiť. Zároveň je možné vykonávať viaceré popísané úkony súbežne. Hoci žalobca na preukázanie svojich tvrdení neprodukoval v spore žiadne odborné vyjadrenie, s jeho argumentáciou sa súd prvej inštancie plne stotožnil. Zároveň žalobca v spore nepreukázal žiadne konkrétne osobitosti prípadu, pre ktoré by bola akceptovateľná dĺžka opravy poškodeného motorového vozidla a tomu zodpovedajúca aj dĺžka nájmu priznaná napadnutým rozhodnutím. Dĺžka nájmu vozidla by tak mala trvať do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov, čomu zodpovedá aj stanovisko NBS zo dňa 11.03.2019. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne primeranej dĺžky opravy motorového vozidla.

19. Ďalej žalovaný namietal, že náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dátume 30.01.2024, nie je možné považovať za účelné a nutné náklady vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Už v deň ukončenia opravy mal totiž poškodený reálnu možnosť si svoje vozidlo z autoservisu vyzdvihnúť, no napriek tomu si prenajímал náhradné motorové vozidlo až do 01.02.2024, kedy bol vystavený krycí list poisťovňou. Nájomné za nasledujúce dni (po ukončení opravy) rozhodne nie je v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou tak, ako to uviedol okresný súd v napadnutom rozhodnutí. Je to práve právny predchodca žalobcu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s autoservisom, ktorého predmetom je oprava motorového vozidla, teda nie žalovaný. To, že žalovaný uhradza náklady za opravu priamo na účet autoservisu, je na prospech poškodeného, ale takáto povinnosť mu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. V danej súvislosti odvolateľ poukázal na ust. § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, z ktorého je zrejme, že žalovaný má povinnosť uhradiť škodu poškodenému a poškodený je tento nárok povinný žalovanému preukázať. Pokiaľ poškodený využije inštitút krycieho listu, nemôže mať táto okolnosť vplyv na výšku škody, ktorú má žalovaný z titulu povinného zmluvného poistenia zaplatiť za nájom náhradného vozidla. Žalovanému nemožno ukladať povinnosti s odkazom na obchodnú prax, ale len v súlade so zákonom. Oprava poškodeného motorového vozidla bola predmetom záväzkovo-právneho vzťahu medzi poškodeným a autoservisom, a teda nie medzi žalovaným a autoservisom, o čom svedčí aj faktúra, ktorá bola vystavená poškodenému. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2020, z ktorého vyplýva, že nájom náhradného vozidla môže byť účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.06.2024, ako aj Okresný súd Liptovský Mikuláš v rozsudku č. k. 12C/72/2024-101 zo dňa 29.10.2024. Odvolateľ preto nesúhlasil s argumentáciou Krajského súdu v Žiline prezentovanú v rozhodnutiach sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024 a sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, ktoré podľa jeho názoru negujú právny názor prezentovaný Ústavným súdom SR v náleze III.ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023. Rovnaký názor ako odvolateľ prezentoval aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/41/2023 zo dňa 12.09.2023.

20. Záverom žalovaný uviedol, že už v štádiu prvoinštančného konania prezentoval, že z iných obdobných konaní má vedomosť, že žalobca zmluvu o nájme uzatvára bez udania dĺžky doby nájmu a dátum ukončenia nájmu vypisuje spätne. Je pritom zrejme, že tomu tak bolo aj v predmetnom prípade. Ak teda žalobca uzatváral s nájomcami nájomnú zmluvu tak, že pri jej uzatvorení nie je známa ani žiadnym spôsobom určiteľná doba nájmu, táto je podľa jeho názoru neplatná. Na vznik platnej nájomnej zmluvy podľa § 633 a nasl. Občianskeho zákonníka sa totiž vyžaduje dosiahnutie dohody o predmete nájmu (individuálne určenej veci), o odplate za užívanie a o dobe nájmu. Ak tomu tak nebolo, nájomná zmluva, z ktorej vyplýva nárok uplatnený žalobou, je neplatná.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Súčasne si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. V celom rozsahu sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku. Podľa názoru žalobcu skutkové a právne okolnosti prezentované žalovaným v jeho opravnom prostriedku neodôvodňujú zmenu napadnutého rozsudku odvolacím súdom. Napadnutý rozsudok je z pohľadu žalobcu plne súladný s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Žalobca

sa plne stotožnil so závermi súdu prvej inštancie prezentovanými v napadnutom rozsudku o tom, že náklady za nájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne, keďže tieto boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Námieta žalovaného nesprávneho právneho posúdenia veci aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bola okresným súdom vyhodnotená správne. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného, nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne uzavrel, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu. V dôsledku toho si poškodený musel prenajať vozidlo až do vydania jeho opraveného vozidla autoservisom. Zároveň z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie individuálne úvahy a výpočty žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode podrobne skúmať podmienky, či už požičovní alebo autoservisov, u ktorých nechá poškodené motorové vozidlo opraviť. Poškodený bol predsa obmedzený už samotným poškodením vozidla, a preto nie je dôvod, aby v dôsledku zavinenia inej osoby bol obmedzovaný ešte viac. Nie je možné od poškodeného očakávať, že musí mať k dispozícii finančné prostriedky na úhradu opravy poškodeného vozidla v momente času vystavenia faktúry, ktorý jeho poškodenie nezavinil, a zároveň možno od autoservisu žiadať odovzdať opravené motorové vozidlo bez úhrady opravy s rizikom nezaplatenia za vykonané služby. K námietkam žalovaného v jeho opravnom prostriedku k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla žalobca uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do jeho dispozície, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze Ústavný súd SR vyslovil stotožňujúci názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd SR uviedol, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

23. V prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu a jej dôvodnosti žalobca v celom rozsahu poukázal na svoju argumentáciu prezentovanú v doterajšom štádiu konania i odôvodnení napadnutého rozsudku. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu od 16.01.2024 do 01.02.2024, v ktorý deň sa opravené poškodené vozidlo dostalo do jeho dispozičnej sféry, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla mu žalovaný priznal len za 9 dní trvania nájomného vzťahu. Žalovaný si však protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemal nijaké námietky a čiastku fakturovanú autoservisom bez pochyby uhradil. Postup autoservisu žalovaný namieta až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že to bol to práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Napokon aj samotný autoservis FINAL – CD premium, s.r.o. vo svojom vyjadrení konštatoval, že oprava vozidla poškodeného prebehla v danom prípade v štandardnom režime, a to vzhľadom aj na potrebu doobjednania náhradných dielov, s ohľadom na rozsah opravy a jej technickú náročnosť. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na závery odborného vyjadrenia znalca, podľa ktorého oprava poškodeného vozidla mala trvať 8 až 11 pracovných dní, žalobca upriamil pozornosť na argumentáciu prvostupňového súdu, že toto odborné vyjadrenie vo všeobecnosti môže konštatovať potrebnú dobu

opravy, nezohľadňuje však individuálne okolnosti prejednávanej veci. Pri každej oprave automobilu sú určité špecifiká, prinajmenšom nie je možné žiadať od autoservisu, aby mal k dispozícii na sklade náhradné diely na všetky motorové vozidlá, ktoré má opravovať a nemožno paušálne a všeobecne podľa typu vozidla a zaznamenaného poškodenia určiť dĺžku opravy, ktorá by bola primeraná. Zároveň je nutné vziať do úvahy aj to, že autoservis neopravuje v danom čase výlučne jediné vozidlo (vozidlo poškodeného), ale má ich viac, dĺžka opravy je tak závislá od dodania náhradných dielov, obsadenosti autoservisu, od počtu pracovníkov autoservisu.

24. Podľa názoru žalobcu nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného vyššie označeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky.

25. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom aj užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, čo podľa názoru žalobcu zakladá dôvodnosť nároku uplatneného žalobou, ktorý predstavuje náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opraveného vozidla poškodeného v autoservise. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo do dňa 01.02.2024, t. j. do dňa, kedy sa opravené motorové vozidlo na základe doručenia krycieho listu autoservisu dostalo do jeho dispozičnej sféry. Je nepochybné, že poškodený nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú je poškodené vozidlo v autoservise. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy. Zároveň je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že to bol práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Dátum a okolnosti doručenia krycieho listu neboli zo strany žalovaného v tomto spore rozporované. Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného vyššie označeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného. Poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Čakanie na krycí list jednoznačne spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Okamih vykonania opravy poškodeného vozidla zo strany autoservisu, vzhľadom

na okolnosti prejednávanej veci i obdobných sporov, ktorými sú jednak existencia povinného zmluvného poistenia, či zmluvného vzťahu medzi poisťovňou a autoservisom, nemôže predstavovať skutočnosť, ktorá objektívne umožňuje poškodenému s jeho vozidlom nakladať a užívať ho. Poškodený totiž nemôže užívať svoje opravované vozidlo, ktoré bol nútený dať do opravy autoservisu pre spôsobenie škody na ňom poistencom žalovanej po celú dobu zotrvania jeho opravovaného vozidla v autoservise, ak táto doba nebola ovplyvnená porušením povinností zo strany poškodeného. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému.

26. Zároveň žalobca zdôraznil, že žalovaný v tomto spore účinne nepoprel existenciu zmluvného vzťahu medzi autoservisom a žalovaným, dôkazom existencie ich spolupráce je však vydanie krycieho listu zo strany poisťovne a jeho doručenie autoservisu, ktorý prijal takúto záruku na úhradu faktúry za opravu poškodeného vozidla. Zároveň rozhodovacia prax, o ktorú opiera žalovaný svoju obranu v tomto spore, považuje žalobca za prekonanú s poukazom na neskoršiu rozhodovacia prax, napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/84/2023 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 11Co/67/2024, sp. zn. 7Co/51/2024 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 a sp. zn. 9Co/107/2023, č. k. 5Co/79/2024–176 zo dňa 27.11.2024, sp. zn. 8Co/148/2024 zo dňa 26.11.2024 a sp. zn. 10Co/42/2024 zo dňa 31.10.2024, ako aj sp. zn. 14Cob/89/2022 zo dňa 26.01.2023 a rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/202/2020-2017 zo dňa 24.11.2021 a č. k. 3Cob/86/2023-145 zo dňa 18.10.2023, ako aj sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023. V označených rozhodnutiach odvolacie súdy konštatovali, že za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu od momentu, kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, kedy poškodený získa reálnu možnosť svoje opravené motorové vozidlo používať. Poškodený v prípade platnej poisťovnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne uhradiť cenu opravy vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného, aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil svoj nárok u poisťovne). Pokiaľ nie je faktúra servisu za opravu uhradená, poškodený nemôže svoje vozidlo

užívať a jeho obmedzenie spôsobené poistnou udalosťou stále trvá. Existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou a vznikom súvisiacej škody spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady zo strany žalovaného je daná. Zároveň žalobca zdôraznil, že skutočnosť, že opravované vozidlo poškodené konaním poistenca žalovaného zotrvá v autoservise až do zaplatenia nákladov spojených s jeho opravou, je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje žiadnu ďalšiu a ani inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou príčinou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti.

27. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

28. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. a tiež v závislom výroku II. o trovách konania v spojení s opravným uznesením – jeho výrokom I. ako vecne správne potvrdil.

29. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

30. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

31. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a sp. zn. II.ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). Odvolacie námietky žalovaného k spôsobu vyhodnotenia dokazovania súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súdom prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe vyhovel, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však súd prvej inštancie svoje rozhodnutie veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, odvolací súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa

ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚS 78/2005, III.ÚS 264/2008,

IV.ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

32. Žalovaný vo svojom opravnom prostriedku argumentoval, že poistné plnenie znížil o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 8 dní, čo zodpovedá sume žalovanej istiny 456,00 eur. Tvrdil, že nájomné vo výške 563,00 eur, ktoré žalobcovi poskytol za 9 dní nájmu náhradného vozidla, zahŕňa čas na opravu vozidla zohľadňujúci technické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Žalovaný pritom v priebehu konania nespochybnil dennú výšku nájomného ani jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Na podporu svojej argumentácie žalovaný predložil do spisu Odborné vyjadrenie – znalecký úkon č. 202402179634 103/2024, vypracovaný H. I. C., znalcom z odboru doprava cestná, v závere ktorého znalec konštatoval, že v danom prípade je možné z technického hľadiska predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 8 až 11 pracovných dní.

Ak teda poškodený odovzdal svoje poškodené motorové vozidlo autoservisu za účelom opravy dňa 16.01.2024 a jeho oprava bola ukončená ku dňu 30.01.2024, jej dĺžka plne zodpovedá záverom odborného vyjadrenia znalca citovaného vyššie, pretože v uvedenom období bolo 11 pracovných dní. Oprava poškodeného motorového vozidla bola teda primeraná aj v zmysle tohto dôkazu produkovaného žalovaným v rámci jeho procesnej obrany. Súčasne žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo pri rozmedzí 8 až 11 pracovných dní stanovených znalcom priznal žalobcovi ako účelný nájom len za obdobie 9 dní. Autoservis vykonávajúci opravu poškodeného motorového vozidla pritom sám vo svojom vyjadrení uviedol, že oprava prebehla v štandardnom režime, najmä s prihliadnutím na technickú kapacitu servisu a skutočnosť, že počas opravy vozidla vznikla potreba objednania náhradných dielov a to dňa 26.01.2024, ktoré mu boli dodané dňa 29.01.2024, ako aj z dôvodu maximálnej vyťaženosti personálneho obsadenia servisu. Oprava motorového vozidla bola pritom ukončená nasledujúci deň pod dodaním náhradných dielov, t.j. 30.01.2024. Dĺžka opravy motorového vozidla poškodeného bola teda adekvátne s ohľadom na jej rozsah a technickú náročnosť. S prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci nebol preto dôvod, aby žalovaný poskytol žalobcovi plnenie len za obdobie v dolnej hranici časového obdobia stanoveného znalcom v odbornom vyjadrení, práve naopak tieto okolnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu zakladajú dôvod na jeho priznanie na jeho hornej hranici, t.j. za 11 pracovných dní.

33. Neobstojí ani námietka žalovaného o nedôvodnosti doby trvania nájmu náhradného vozidla poškodeným za obdobie od 30.01.2024 do 01.02.2024, keď argumentoval tým, že z faktúry vystavenej autoservisom vyplýva, že dátum ukončenia opravy motorového vozidla poškodeného bol 30.01.2024, kedy už bolo toto vozidlo prevádzkyschopné, a preto trvanie ďalšieho nájmu náhradného vozidla až do doručenia krycieho listu žalovaným už nebolo dôvodné.

34. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke odvolací súd východiskovo považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúcej z ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla

má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že „...Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“.

35. V tejto súvislosti je zásadné zodpovedanie otázky, či poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) vzniká nárok na náhradu škody spočívajúcej v nájme náhradného motorového vozidla do vykonania opravy poškodení motorového vozidla, ktoré boli spôsobené škodcom (poisteným), alebo až do doby, po ktorú poškodený nemohol predmetné motorové vozidlo užívať.

36. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že otázka dôvodnosti nájmu náhradného motorového vozidla (ako škody vzniknutej v súvislosti so škodovou udalosťou – dopravnou nehodou zo dňa 13.12.2023) nebola medzi žalobcom a žalovaným sporná. Jedná sa o takú zložku náhrady škody, ktorá bola poškodenej strane žalovaným aj sčasti uhradená. Nesporným bolo i to, že nájom predmetného motorového vozidla trval 17 dní (od 16.01.2024 do 01.02.2024). Medzi stranami sporu však zostala spornou otázka, či po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla, ktorá bola ukončená dňa 30.01.2024, t. j. v období od 30.01.2024 do 01.02.2024 (kedy autoservis odovzdal poškodenému opravené motorové vozidlo po tom, ako mu žalovaný doručil krycí list), možno nájomné za tieto 2 dni považovať za náklady vynaložené nutne a účelne na vypožičanie – nájom náhradné vozidla, ktoré podľa názoru žalovaného autoservis zadržiaval poškodenému protiprávne. Žalovaný tvrdil, že podmieňovať vydanie už opraveného motorového vozidla poškodenému doručením krycieho listu poisťovne považuje za protiprávny postup. Notoricky známou, a tiež z vlastnej rozhodovacej činnosti v identických veciach (napr. vo veci Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023) je pritom odvolaciemu súdu známa prax, že autoservis je zo strany poškodeného splnomocnený na komunikáciu s poisťovateľom škodcu, keď poisťné plnenie nežiada uhradiť na svoj účet, ale žiada, aby cena opravy bola likvidovaná zo strany poisťovateľa škodcu (t. j. žalovaného) formou vydania krycieho listu žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd akcentuje tú skutočnosť, že žalovaný je subjektom, ktorý podniká ako poisťovateľ v oblasti poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a teda v rámci svojej činnosti poskytuje poisťné plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keď nezriedka poskytuje poisťné plnenia za škodu, ktorú zavinil jeho poisťník na motorovom vozidle poškodeného pri strete prevádzok ich motorových vozidiel. Poškodenia motorového vozidla sa spravidla opravujú v opravovniach – servisoch, s ktorými môže mať poisťovateľ ako „zmluvný partner“ osobitný (exkluzívny) vzťah, premietnutý do poskytnutia určitej (predbežnej) „garancie“, že uhradí cenu opravy motorového vozidla poškodeného opravy, na čo slúži práve tzv. krycí list.ako zmluvný partner poisťovne má nepochybne skúsenosti s komunikáciou so žalovaným ohľadne poisťných plnení pri škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla s tým, že úhrada ceny opravy poškodeného motorového vozidla je v takýchto prípadoch likvidovaná formou „krycieho listu“. Je tak zrejmé, že poškodený vstupoval do právneho vzťahu s autoservisom založeného zmluvou o dielo s tým, že on nebude uhrádzať cenu diela a že úhrada ceny diela bude zabezpečená zo strany poisťovateľa škodcu, t. j. žalovaného. O uvedenom svedčí aj postup samotného autoservisu, ktorý faktúru za opravu motorového vozidla nezasielal poškodenému, ale túto zaslal priamo žalovanému ako poisťovní škodcu. Napokon sám žalovaný vo svojej odvolacej replike uviedol, že faktúra za opravu poškodeného motorového vozidla mu bola predložená autoservisom na úhradu, na základe požiadavky poškodeného, ktorý v tlačive „Uplatnenie nároku na náhrade škody“ v kolónke „Poisťné plnenie žiadam zaslať na“ uviedol „servis“. V kontexte uvedeného muselo byť žalovanému zrejmé, že pri bežnom (očakávanom) chode udalostí s poukazom na vyššie uvedené vyjadrenie troch autoservisov bude predmetné motorové vozidlo poškodeného vydané až po vydaní krycieho listu, prípadne úhrade fakturovanej sumy, teda že ukončenie tohto procesu bude podmienené úhradou (prípadne zabezpečením úhrady, ktorú mal vykonať samotný žalovaný. Argumentácia žalovaného potom prinajmenšom ignoruje existujúci faktický stav založený poškodeným a autoservisom. Bol to práve žalovaný, ktorý po doručení faktúry autoservisom nevzniesol žiadne námietky voči cene vykonanej opravy a bolo na ňom, či zrealizuje jej úhradu, alebo len doručí krycí list autoservisom. V danom prípade to bol teda žalovaný, ktorý objektívne oddialil vydanie motorového vozidla poškodenému.

37. Odvolaciemu súdu známa obchodná prax, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy, alebo je možné (v prípade platného povinného zmluvného poistenia) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať je potrebné na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu a že splnomocní príslušný servis

na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v prejednávanej spore snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinennej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poistnej udalosti (tak ako ich prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktačného procesu s určitým obsahom. V kontexte uvedeného by potom úvaha, ktorá by rozlišovala dôvodnosť (príp. rozsah) nároku na náhradu škody súvisiacej s nájmom náhradného motorového vozidla poškodeným aj vo vzťahu k dĺžke doby medzi ukončením opravy motorového vozidla poškodeného a vydaním krycieho listu/vykonaním úhrady zo strany poisťovne výlučne v závislosti od toho, či by bol príslušný autoservis oprávnený uplatniť voči poškodenému zádržné právo, vyznela nesystematicky. Poškodený by si totiž „musel“ dojednať so servisom také zmluvné podmienky, ktoré by ukladali servisu povinnosť vydať mu motorové vozidlo po oprave aj bez zaplatenia ceny opravy/vydania krycieho listu (uvedený výklad by potom napr. de facto vylučoval možnosť uplatnenia zádržného práva zo strany servisu), čo by servis pri uzatváraní zmluvy o opravu nebol povinný akceptovať. Prípadné nevyjednanie takých podmienok opravy zo strany poškodeného, s ktorými by poisťovateľ škodcu súhlasil, by potenciálne viedlo k ďalším sporom medzi poškodeným a poisťovateľom, týkajúcim sa námietok voči voľbe toho-ktorého servisu zo strany poškodeného a poškodený by sa stal do určitej miery „rukojemníkom“ poisťovateľa škodcu na strane jednej a servisu na strane druhej. V kontexte uvedenej (všeobecnej) úvahy je potom potrebné o to viac nahliadať na prípady, kedy si poškodený dá opraviť motorové vozidlo v partnerskom servise poisťovateľa škodcu (tak ako to bolo aj v prejednávanej príhode). Odvolací súd má za to, že práve „partnerský“ vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, ktorého reálnym vyjadrením (okrem iného) je aj vydanie krycieho listu „zmluvnou/partnerskou poisťovňou“, má byť tou skutočnosťou, ktorá poskytne zhotoviteľovi - partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa v konečnom dôsledku vo vzťahu k poškodenému skrátila nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. Z uvedeného potom možno jednoznačne vyvodiť záujem poisťovateľa škodcu (ak nevzniknú dôvodné pochybnosti o rozsahu škody) bezodkladne vydať krycí list, príp. partnerskému servisu škodu uhradiť, aby tým nedochádzalo k ďalšiemu vzniku škody z dôvodu nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, príp. v rámci spolupráce s partnerským servisom vyjednať také podmienky, na základe ktorých by zmluvný servis vydal vozidlo poškodenému ihneď po vykonaní opravy. Argumentácia žalovaného v intenciách uvedeného vyznieva jednostranne a nereflektuje na skutočnosť, že servis je (vo všeobecnosti), či už na zmluvnom základe, resp. ex lege, oprávnený zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady opravy. Uvedená prax autoservisov nepochybne svedčí tiež o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov.

38. Odvolací súd potom v základe nevidí dôvod, aby zo strany zmluvnej poisťovne nedošlo k nahradeniu dodatočných nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla poškodenému partnerským servisom až do úhrady náhrady škody, príp. vydania krycieho listu.

39. Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou zo dňa 13.12.2023) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do

realizácie úhrady žalovaným, prípadne do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, daná. Za popísanej situácie a s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovaného prípadu konštatované súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku ani odvolací súd nevidí žiaden dôvod na to, aby žalovaný krátil žalobcovi poisťné plnenie za nájom náhradného vozidla.

40. V danej súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16. februára 2023, kde v bode 23. ústavný súd konštatoval: „Preskúmaná záležitosť nie je v poisťných vzťahoch nijako nová. Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napríklad dobu vystavenia posudku o škode a časť komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“ (Greger R., Zwickel M., Haftung im Straßenverkehr Handbuch und Kommentar 2014, Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston, str. 651).

41. Zároveň odvolací súd dodáva, že je pravdou, že hypoteticky mohol faktúru za opravu vozidla zaplatiť aj poškodený, ktorý by si tak mohol vozidlo v autoservise vyzdvihnúť už po reálnom ukončení opravy 30.01.2024. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v tomto spore však netvrdil, ani inak nevyšlo najavo, že poškodený s ohľadom na svoje majetkové a finančné pomery bol schopný bezproblémovej úhrady ceny opravy poškodeného motorového vozidla z vlastných zdrojov.

42. Pokiaľ by však aj poškodený disponoval určitou disponibilnou finančnou rezervou, na účely krytia náhodných udalostí nemožno podľa mienky odvolacieho súdu spravodlivo žiadať, aby túto použil práve na (hoc dočasne) prekrytie nákladov škody škodovej udalosti zavinenej tretím subjektom. Skutočnou otázkou však je, či aj bolo povinnosťou poškodeného postupovať hore uvedeným spôsobom. Odpoveď na túto otázku pritom treba hľadať výkladom e ratione legis zákona o povinnom zmluvnom poistení. Konkrétne si treba uvedomiť, že cieľom povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel je zabezpečenie prostriedkov na zaplatenie škôd spôsobených iným na zdraví alebo na majetku. Je teda namieste, aby škodu na majetku uhradila priamo poisťovňa bez toho, aby sa vyžadovala aktivita poškodeného – najmä aktivita spočívajúca v použití vlastných prostriedkov poškodeného na úhradu ceny za opravu motorového vozidla. Nakoniec – vzhľadom na to, že prevádzkou motorových vozidiel vznikajú často relatívne vysoké škody (t. j. škody presahujúce sumu 1.000,00 eur), pre väčšinu populácie by bolo zložité zaplatiť cenu za opravu vozidla a následne čakať, kým poisťovňa tieto výdavky poškodenému refunduje.

43. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za vhodné zdôrazniť, že poškodený je v dôsledku ním nezavinenej škodovej udalosti beztak zaťažovaný rôznymi bremenami, keď musí komunikovať s poisťovňou (čím poškodený spotrebúva svoj voľný čas), vozidlo pristaviť na obhliadku technikovi (čím poškodený zasa spotrebúva svoj čas a peniaze na PHM), vozidlo odviezť do a zo servisu (a opäť spotreba času a PHM), a teda je nanajvýš nevhodné žiadať od neho, aby ešte aj zo svojho zaplatil faktúru za opravu a následne, aby vybavoval v poisťovni škodcu jej zaplatenie.

44. Uvedenej argumentácii nasvedčuje aj dôvodová správa k zákonu o povinnom zmluvnom poistení, z ktorej vyplýva „Právnu ochranu poškodeného návrh zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poisťnú zmluvu a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostným poisťiteľov zakladá vznik poisťného garančného fondu, z ktorého sa budú odškodňovať obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo“.

45. Súčasne z ust. § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd v civilnom sporovom konaní viazaný. Je zrejmé, že rozhodnutia iných okresných či krajských súdov, na ktoré poukazoval žalovaný, takými nie sú.

46. Žiada sa dodať, že rešpektujúc argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. III.ÚS 602/2022-34 zo dňa 16. februára 2023 ako najvyššej súdnej authority, prezentovanú bode 40. tohto rozsudku), už viaceré senáty Krajského súdu v Žiline aktuálne zmenili svoju rozhodovaciu činnosť

v otázke účelnosti a doby trvania nájmu náhradného vozidla (pozri napr. rozhodnutia sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/84/2023 zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 9Co/27/2024 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024 a iné).

47. Neobstojí ani námietka odvolateľa, že z iných konaní je mu zrejmé, že žalobca zmluvu o nájme uzatvára bez udania dĺžky doby nájmu a dátum ukončenia nájmu vypisuje spätne, v dôsledku čoho je zrejmé, že doba nájmu, ktorá je podstatnou náležitosťou nájomnej zmluvy, v ňom absentuje, čo má za následok neplatnosť celej nájomnej zmluvy. Žalovaný pritom vo svojom opravnom prostriedku sám uviedol, že plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou súdov. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval, alebo z nej bral úžitky. Na vznik nájomného vzťahu je potrebné uzavretie nájomnej zmluvy, ktorej písomnú formu zákon nepredpisuje. V prípade, ak by aj odvolací súd pripustil pravdivosť tvrdenia žalovaného o neplatnosti nájomnej zmluvy, uzavretej medzi žalobcom a poškodeným dňa 16.01.2024 (čo však žalovaný žiadnym spôsobom v tomto spore nepreukázal), medzi označenými zmluvnými stranami by vznikol nárok žalobcu voči poškodenému titulom inštitútu bezdôvodného obohatenia ako jedného z dôvodov vzniku záväzkov predpokladajúceho obohatenie určitého subjektu a tomu zodpovedajúcu ujmu subjektu druhého, s následnou bezdôvodnosťou takéhoto obohatenia. V prípade užívania cudzej veci bezplatnej nájomnej zmluvy by teda žalobcovi prináležala od poškodeného peňažná náhrada zodpovedajúca všeobecne nájomnému za použitie prenajatého motorového vozidla vo výške (cene) zodpovedajúcej nájomnému v danom mieste a čase. Túto je možné posudzovať v porovnaní týchto podmienok s obvyklými podmienkami, za ktorých sa v čase uzavretia zmluvy a v mieste, v ktorom sa prenajatá vec nachádza, podobné zmluvy uzatvárali. Žalovaný pritom v tomto spore nespochybnil výšku denného nájomného za prenajaté motorové vozidlo, od ktorej by sa v prípade vzniku bezdôvodného obohatenia odvíjal takto špecifikovaný nárok žalobcu. Inak povedané, aj tento nárok žalobcu by vznikol v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou, ktorú je poisťovňa povinná žalobcovi uhradiť.

48. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, nakoľko odvolanie žalovaného v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada súd z úradnej povinnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením (jeho výrokom I.) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

49. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok II. o trovách prvoinštančného konania napadnutého rozsudku (v spojení s opravným uznesením), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaným.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v tomto štádiu konania úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

51. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie

podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).